

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1955).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af indstilling fra udvalget for forretningsordenen om forretningsordenen for folketinget.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1955).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *Nina Andersen, Hanne Budtz, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Bodil Koch, Alvilda Larsen, Viola Nørlov, Petra Petersen, Ellen Poulsen og Edel Saunte:*

Til § 26.

3. punktum affattes således: „Medlemmerne benævnes: Det ærede medlem hr. eller fru med tilføjelse af navn uden titel.“ samt følgende underændringsforslag:

Af *Oluf Pedersen:*

I ændringsforslaget udgår i 2.—3. linie ordene „hr. eller fru“.

Indstillingen samt de stillede ændringsforslag og underændringsforslag sættes til forhandling under eet.

Oluf Pedersen: Foranlediget af det forslag, der er stillet som ændringsforslag fra en række kvindelige medlemmer, gående

ud på, at man altid her i tinget skal anvende enten betegnelsen „det ærede medlem hr.“ eller „det ærede medlem fru“, har man fra forskellig side overfor mig rejst spørgsmålet, om det ikke ville være naturligt, at man helt lod betegnelserne „hr.“, „fru“ eller „frøken“ glide ud, og mine overvejelser har ført til, at det er helt unødvendigt med betegnelsen „hr.“, „fru“ eller „frøken“, men at man kan nøjes med at sige „det ærede medlem“. Ved at lytte til forhandlingerne her i tinget har jeg opdaget, at vel sker det tit, at ærede medlemmer glemmer at sige „det ærede medlem“, men at man dog adskilligt flere gange glemmer at sige det forsåvidt helt overflødige „hr.“. Altså, det er for mig at se ganske unødvendigt at bruge den betegnelse. Det lyder udmærket, når man siger „det ærede medlem Poul Hansen“ eller „det ærede medlem Helga Pedersen“, eller hvad man nu vil. Denne betegnelse er almindelig og ligetil, og det er for mig at se ikke nogen krænkelse af tingets værdighed, hvis man stryger dette ganske overflødige ord.

Jeg er selvfølgelig klar over, at tingets medlemmer her bliver stillet overfor et forslag, der ikke har været lejlighed til at behandle i grupperne, men jeg kan tilføje, at da jeg bragte forslaget frem i min gruppe, var man straks der fra alle sider enig om, at det var den helt rigtige løsning. Jeg håber, at man ved overvejelserne her i tinget fra anden side vil komme til et ganske tilsvarende resultat, og anbefaler underændringsforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Arnth Jensen: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen fremførte, at der ikke havde været lejlighed til at overveje hans underændringsforslag nærmere. Deri giver jeg det ærede medlem ret, og det forekommer mig, efter at vi nu har gennemgået forretningsordenen så grundigt, som vi har, at det er rigtigst at vedtage indstillingen i den affattelse, hvori den nu foreligger her ved anden behandling. Jeg vil derfor ganske kort anbefale at stemme imod såvel ændringsforslag som underændringsforslag.

Halfdan Hendriksen: Jeg erkender gerne, at det har forbavset mig noget, at et antal ærede kvindelige medlemmer af det høje folketing vil søge at tvinge deres medsøstre